

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14

гр. Варна, 13.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно частно гражданско дело № 20213000500606 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 122 ГПК и е образувано по спор за подсъдност между Варненския районен съд и Варненския окръжен съд, повдигнат от Варненския районен съд с определение № 8964/23.12.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 18173 по описа на съда за 2021 г., за определяне на съда, компетентен да разгледа молбата на „Интерком Груп“ ООД по чл. 390 ГПК за допускане на обезпечение на бъдещ осъдителен иск против ИВ. Г. Г. за заплащане на сумата от 641419,51 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на дружеството.

Апелативен съд – Варна, като се запозна с доказателствата по делото, намира следното:

Образуваното първоначално и прекратено поради неподсъдност от Окръжен съд – Варна ч.гр.д. №2973/2021 г. е било образувано по молба на „Интерком Груп“ ООД за допускане на обезпечение на бъдещ иск против ИВ. Г. Г. за осъждането му да заплати сумата от 641419,51 лева, представляваща обезщетение за причинени на дружеството имуществени вреди, чрез налагане на обезпечителни мерки заповед за арест на банкови сметки и лек автомобил и възбрани на недвижими имоти.

С определение № 4414/10.12.2021 г. по ч.гр.д. № 2973/2021 г., окръжният съд е прекратил производството пред себе си и го изпратил по

подсъдност на районния съд приемайки, че същият е компетентен да разгледа молбата по чл. 390 ГПК, тъй като бъдещият иск е по чл.207, ал.1, т.2 КТ - претенция за обезщетяване на вреди от липси, вследствие поведението на лице имащо отчетнически функции и представлява трудов спор по смисъла на чл.357 КТ, поради което и на основание чл.104, т.4 КТ компетентен да го разгледа е районният съд, независимо от цената на иска.

За да приеме, че не е родово компетентен да разгледа молбата по чл. 390 ГПК и да повдигне спора за подсъдността, районният съд е приел, че предмет на заявения правен спор е търсене на пълна обезвреда за нанасяне на имуществени вреди на работодател, чрез извършване на умишлени действия, както и че се търси реализация на пълна имуществена отговорност по чл.203, ал.2 КТ, определена от гражданския закон - чл.45 ЗЗД, т.е. отговорността е за непозволено увреждане, която обуславя и родовата подсъдност на бъдещия иск и поради това и на молбата за обезпечаването му – пред окръжния съд. Отделно, бъдещият ответник И.Г. осъществявал контрол над дейността на други лица с отчетнически, поради което и следвало да носи отговорност по гражданския закон - чл.203, ал.2 КТ.

В случая, в молбата на „Интерком Груп“ ООД за обезпечаване на бъдещия иск са изложени противоречиви фактически твърдения по бъдещия съд за заплащане на обезщетение за имуществени вреди от ответника. От една страна, молителят е сочил: че бъдещият ответник работи по трудов договор в дружеството на длъжността „ръководител продуктово направление – плоски продукти“ и съгласно длъжностната му характеристика има качеството на материално-отговорно лице като разполага с пълни права да следи и контролира цялостния процес по организация и доставка на стоки от продуктовата група в складовете на базите, да въвежда заявки на клиенти в специализираната система за бизнес управление, да изготвя оферти и разпорежда трансфери между складове и да подава заявки за транспорт и има задължението да организира и ръководи цялостната дейност по осъществяване на продажбите на ресорните му продукти; че при извършена инвентаризация в складове 7 и 100 на дружеството са констатирани липси в големи размери; че претендира от ответника, в качеството му на работник с отчетнически функции, заплащане на обезщетение в размер на стойностите по балансовата им стойност липси. Тези твърдения по принцип биха обосновавали претенция по чл.207, ал.1, т.2 КТ за пълна

имуществена (отчетническа) отговорност на работника за обезщетяване на вреди от липси и подсъдност на молбата пред районния съд заради наличието на трудов спор съгл. чл. 104, т.4 ГПК. В молбата по чл. 390 ГПК, обаче молителят е навел и твърдения, че бъдещият ответник е извършил умишлени, неправомерни действия в период от 2017 г. до 20.11.2021 г., с които е причинил вредите и такива за механизма, по който това е било сторено от него: от компютър на служител в отпуск извършвал осчетоводявания с ID на касиер-счетоводител; по негово нареждане били съставяни предавателни протоколи за стоката, но били издавани фактури само за част от нея; доставките не били фактурирани; липсвали документи стоките да са доставени на клиенти и заплатени на молителя; като председател на комисия по инвентаризация на склад 7 в база Пловдив, Г. не организирал и не извършвал ефективни действия по инвентаризация; действал за прикриване на липсите на посочените в приемо-предавателните протоколи стоки, като ги отразявал като налични в склад 7 или ги трансферирали фиктивно в склад 100; наредил на шофьор реална доставка на стоки на лице, различно от вписаното в товарителницата; Молителят е изложил също и твърдения, че бъдещият ответник е осъществявал контрола над дейността на други лица с отчетнически функции. Тази втора група твърдения обосновава претенция по чл.203, ал.2 КТ, а не по чл.207, ал.1, т.2 КТ и съответно и на обща подсъдност на бъдещия иск, а от там -и на молбата по чл. 390 от ГПК – на окръжния съд, съобразно цената на бъдещия иск. При това положение така наведените разнопосочни твърдения в молбата по чл. 390 ГПК не водят до еднозначен извод за основанието на бъдещия иск, който ищецът възнамерява да предяви срещу ответника и претендира за обезпечаване, а от там и за родовата му подсъдност, а вследствие на това – и за родовата подсъдност на молбата по чл. 390 ГПК, поради което последната следва да се разгледа от първоначално сезирания с нея Варненски окръжен съд.

Затова и с оглед изложеното, Варненският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

По повдигнатия от Варненския районен съд с определение № 8964/23.12.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 18173 по описа на съда за 2021 г., спор за определяне на съда, компетентен да разгледа молбата на „Интерком

Груп” ООД по чл. 390 ГПК за допускане на обезпечение на бъдещ осъдителен иск против ИВ. Г. Г. за сумата от 641419,51 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на дружеството **ОПРЕДЕЛЯ** на осн. чл.122 ГПК за родово компетентен Варненския окръжен съд, на когото делото да се изпрати.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____